

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **R. O.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2023, č. j. JMK 79590/2023, sp. zn. S-JMK 73342/2023/OD/Šv,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Magistrát města Brno (dále jen „magistrát“) rozhodnutím ze dne 4. 4. 2023, č. j. ODSČ-12759/22-24 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále též „zákon o silničním provozu“). Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 18. 7. 2022 v 10:07 hod. v Brně na ulici Štefánikova ve směru jízdy do centra při řízení motorového vozidla tov. zn. Audi, reg. zn. X držel za

jízdy v pravé ruce v úrovni volantu hovorové zařízení. Za spáchání přestupku uložil magistrát žalobci pokutu ve výši 1 600 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný rozhodl o odvolání žalobce napadeným rozhodnutím tak, že snížil výši pokuty na 1 500 Kč a ve zbytku rozhodnutí magistrátu potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami a nesprávně vyhodnotil videozáznam. Z toho totiž nelze jednoznačně určit, že žalobce držel v ruce hovorové zařízení. Žalobce od počátku řízení uvádí, že v ruce držel *audio ovladač od zařízení zabudovaného ve vozidle*, které sice odpovídá velikosti malého tabletu, ale nejedná se o v žádném případě o telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.
3. Pochybnosti panují také o výpovědi policisty, který měl žalobce pozorovat ze vzdálenosti 3 metrů. Z videozáznamu je zřejmé, že vzdálenost mezi policisty a žalobcem byla větší. V místě a čase přestupku byl navíc ostrý sluneční svit, který mohl zhoršit viditelnost např. prostřednictvím odlesků. Zároveň žalobce jel nejméně rychlostí 35 km/h, takže policista v kolmo stojícím autě měl výhled na žalobce jen na okamžik, cca 1 vteřinu. Za tu dobu nemohl stihnout postřehnout, co má žalobce v ruce. Z těchto důvodů žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný uvádí, že žalobní námitky jsou totožné s těmi, které žalobce uplatnil již v odvolání. Žalovaný se s nimi dostatečně vypořádal v napadeném rozhodnutí, a proto na něj odkazuje.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
6. Žaloba **není** důvodná.
7. Žalobce v první řadě namítá, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s jeho odvolacími námitkami. Žalobce neuvedl, které konkrétní námitky měly být žalovaným opomenuty a zdejší soud po seznámení se s odvoláním a napadeným rozhodnutím žádné opomenuté námitky neshledal. Předmětem sporu proto zůstává otázka, zda důkazy (videozáznam a svědecká výpověď policisty) vedou k nepochybnému závěru, že žalobce při řízení telefon v ruce držel.
8. Ve svých námitkách žalobce vytýká správním orgánům, že pochybily při zjišťování skutkového stavu. V řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil *stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti*. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku leží vždy na správním orgánu. *Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se přestupkového jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek*

postihnout (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, bod 18; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, bod 15).

9. Co se týče důkazních možností – s cílem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti – správní orgány mohou podle § 51 odst. 1 správního řádu v řízení použít jakékoliv důkazní prostředky. Jen je musí získat a provést v souladu se zákonem. A tyto prostředky musí být způsobilé přispět k objasnění skutkového stavu věci.
10. Důkazním standardem spojeným s prokazováním držení telefonu při řízení vozidla se již vícekrát zabýval Nejvyšší správní soud. Ve svých rozhodnutích opakovaně dospěl k závěru, že držení telefonu při řízení patří mezi tzv. obtížně zachytitelné přestupky. U těchto přestupků je třeba klást vyšší nároky na přesvědčivost důkazů. Standardně pozorují policisté tyto přestupky pouhým okem. Následně se tedy prokazují jen jejich svědeckými výpověďmi. A není neobvyklé, že proti sobě stojí tvrzení policistů a obviněného z přestupku (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019, č. j. 1 As 66/2018-34, body 17 a 18).
11. Obviněného lze shledat vinným ze spáchání tohoto přestupku jen tehdy, pokud provedené důkazy vytvoří dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, které nemohou vést k jinému závěru, než že telefon při řízení motorového vozidla skutečně držel v ruce. Nutným předpokladem dosažení takového důkazního standardu je, aby některý z policistů něco takového vůbec objektivně *mohl* vidět. Policisté (či alespoň jeden z nich) by tedy museli být v takovém postavení k vozidlu řidiče, aby vzhledem k jejich vzájemné vzdálenosti a k orientaci neprůhledných (či špatně průhledných) částí vozidel mohli jednání řidiče vidět. Natolik detailně, aby si byli jistí, že to, co drží v ruce, je skutečně telefon (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-63). Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že u přestupku spočívajícího v držení hovorového zařízení za jízdy hrají při zkoumání výpovědi policistů a reálnosti tvrzených skutečností důležitou roli například výhledové podmínky, vzdálenost policistů od vozidla řidiče a čas, po který mohli policisté přestupek pozorovat (srov. rozsudky ze dne 29. 9. 2015, č. j. 4 As 159/2015-23, či ze dne 29. 3. 2016, č. j. 1 As 27/2016-34).
12. V nyní posuzované věci zdejší soud nemá pochybnosti, že policista mohl vidět, že žalobce drží za jízdy v ruce telefon. Jak policista vypověděl a jak plyne také z videozáznamu, stáli kolmo k vozovce ve vzdálenosti cca 3 metrů. Odtud mohli komfortně sledovat projíždějící vozidla ve směru do centra a interiér vozů včetně chování řidičů při jízdě. Bylo zhruba 10 hodin ráno. Z videozáznamu není zřejmé jakékoliv zhoršení viditelnosti ani negativní vliv ostrého slunečního svitu tvrzený žalobcem. Viditelnosti tedy nic nebránilo. Z výpovědi i úředních záznamů je přitom zřejmé, že zmiňovaná vzdálenost byla mezi vozidlem žalobce a vozidlem policistů. Ta podle zdejšího soudu opravdu odpovídá zhruba vzdálenosti 3 m. Ani kdyby byla vzdálenost nepatrně větší, nemělo by to dle zdejšího soudu zásadní vliv na výhled policistů na žalobce či na viditelnost toho, zda při řízení v ruce drží telefon. Ani doba, po kterou projížděl žalobce kolem hlídky (zřejmá z videozáznamu) nebudí ve zdejším soudu pochybnosti o tom, zda mohl policista (soustředící se právě na bezpečnost silničního provozu) telefon v ruce žalobce vidět.

13. Tím se krajský soud dostává k odpovědi na otázku, zda policista mobil v ruce žalobce viděl. Výpověď policisty k tomu dává dostatečný základ. Je věrohodná, neplynou z ní žádné rozpory a poskytuje jasný obraz o skutkovém ději. Doplnuje ji i videozáznam. Z něj sice není naprosto zřejmé, že žalobce držel v ruce právě telefon, podle zdejšího soudu však na videozáznamu lze pozorovat, že žalobce má levou ruku na volantu a v pravé má telefonu podobné zařízení (v čase 9:07:27). Popsané přitom odpovídá tomu, jak měl telefon žalobce držen dle výpovědi policisty. Odpovídá to i přirozené pozici, ve které řidič drží levou rukou volant a v pravé může mít právě ono mobilní zařízení.
14. Ostatně žalobce na jednu stranu uvádí, že na videu není vidět, že v ruce drží telefon, na druhou zase, že pokud snad něco držel, tak to byl telefonu podobný ovladač od audio zařízení jeho automobilu. Stejně jako správní orgány má zdejší soud pochybnosti o tomto jeho tvrzení. Pokud by tomu tak opravdu bylo, logicky by řidič při kontrole vzápětí po spáchání přestupku ukázal policistům právě tento ovladač a poukázal na jeho zaměnitelnost s telefonem. Žalobce však ukázal policistům svůj telefon, který podle svých slov v ruce neměl. Pouhým tvrzením, že držel telefonu podobné zařízení, žalobce pochybnosti o své vině nevyvolal.
15. Žalobcem ve správním řízení zmiňovaný výpis hovorů a SMS zpráv není v nyní posuzované věci relevantní. Manipulace s mobilním telefonem v dnešní době nezahrnuje pouze volání anebo psaní zpráv. Nabízí se taktéž využívání internetu, vyhledávání, čtení e-mailových zpráv apod. Prokázání toho, že žalobce v době spáchání přestupku z telefonu nevolal ani nepsal zprávy nemá potenciál vyvrátit závěr, že žalobce v daném místě a čase držel mobilní telefon. Z výše uvedeného dle zdejšího soudu přesvědčivě vyplývá, že žalobce telefon v ruce držel.
16. Krajský soud proto o vině žalobce nemá pochybnosti. Správní orgány prokázaly, že se žalobce dopustil přestupku a obsah spisu k tomu obsahuje dostatečné podklady. Žalobní námitky nejsou důvodné.

V. Závěr a náklady řízení

17. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. listopadu 2024

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce

